

22.99x32.7	1	עמוד 26	משפחה -	ידיעות השרון	28/02/2009	16947108-6
יעל טמיר ממרכז דף חדש - 93000						

התגרשתם? גם להתגרש צריך לדעת...

לגמרי האחת מהשניה. אין תקשורת, וזה מבחינתי המצב הכי לא בריא לילדים. הילדים עצמם נלחצים מהסיטואציה בה יש שתי דעות למצבים בחייהם. מאחר והם יודעים שאין דרך משותפת הם ידעו למי לפנות כדי לבקש כסף ותמיד יקבלו אותו, ולמי לפנות כאשר נכשלים בלימודים ומפחדים מתגובת ההורה האחר.

אפילו בר מצווה לא הצלחנו להעמיד יחד. איך הילד חווה את הסיטואציה הזו? בר מצווה נתפסת אצל ילדים כאירוע משמעותי ביותר בחייהם!!!

לא ניתן להתעלם מכן הזוג שהתגרשתי ממנו כי יש ילדים משותפים הזקוקים לחינוך משני ההורים.

כיצד ילד יבנה חיי זוגיות אם הוא חווה יחסים ללא תקשורת? החוויה מתעצמת כשיש גירושין. כיצד הוא יראה חיי זוגיות? איך הוא יצליח להקים משפחה? מהו המודל שמנחה אותו? הגירושין קורים ומערכת היחסים עם הגרוש וההתמודדות עם המשבר הם שנבונים.

הייתי עושה את זה אחרת לו רק ידעת...

יעל טמיר, מגשרת ומאמנת אישית ממרכז "דף חדש" מאמינה שאפשר גם אחרת.

"אם הילדים רואים זוג מבוגרים שמתקשרים ביניהם כמו בני אדם, בכבוד ובצורה מנומסת, הם ימקו פחות מיילדים החווים את המאבק והשנאה בין ההורים. כבר בשלב הפרידה ועריכת הסכם הגירושין, יש להתנהל בתקשורת, שיתוף פעולה, הדברות ואחידות כשהילדים בראש סדר העדיפות".

עורכת הדין אלישיב דגנית ממרכז "דף חדש" מדגישה, כי יש לתת את הדעת גם לסוגיות עתידיות בחיי כל אחד מבני המשפחה ולבנות הסכם שיתן מענה לאורך זמן. "הסכם שנעשה תוך הדברות כוללת בין הצדדים יתן את הבסיס להתמודדות עם קונפליקטים עתידיים".

"בניית הסכם הגירושין הוא רק חוליה אחת בכל התהליך" אומרת הגב' טמיר. "מה שחשוב הוא איך מתנהלים ומתמודדים ביום שאחרי".

חגית התגרשה לפני 10 שנים. היא היתה בת 30, ילדיה רועי בן 5 ושירה בת 3. "מבין חברתיי הייתי חלוצה בתחום והובלתי ע"י הגרוש לגירושין וגם לתהליך. "כדי לנהל את התהליך", אומרת חגית, "יכולנו לבחור בין שתי אופציות, עורך דין משותף או שני עורכי דין ומאבקים בבית המשפט על כל ההשלכות המשתמעות מכך. בסוף בחרנו לנהל את הפרידה ע"י עורך דין משותף, וזו היתה הבחירה הטובה ביותר שיכולנו לקחת באותו זמן. וניהלנו רק את המערך המשפטי וניתנו תשובות לסוגיות משפטיות בלבד. גם בבחירה זו ההסכם נתן מענה לנקודת הזמן בה התנהל התהליך, קרי גיל הילדים והמצב הכלכלי נכון ליום הפרידה. לא נלקחו בחשבון התהליך שהילדים צריכים לעבור, ההכנה לקראת החיים שאחרי הפרידה, גיל ההתבגרות של הילדים לרבות הוצאות כלכליות".

ביום בהיר אחד, לאחר הבר מצווה, דרש הילד לעבור לגור בביתו של אביו, בלי הכנה מוקדמת. התקשורת ביני לבין הגרוש שמהרגע הראשון לא התנהלה בשיתוף פעולה, לא יצרה קרקע לשיחה גם במקרה הזה. אינני רואה את הצעד של הבן כמשהו בלתי נמוע, אך אם היתה תקשורת בינו הצעד לא היה חד צדדי.

צריך להיות גורם שיוגשר בין הפערים גם בשלבים המאוחרים של הפרידה, לאחר כמה שנים.

חגית מדגישה את חשיבות האחידות בחינוך הילדים. "הצבת גבולות צריכה להיות אחידה, טובת הילד היא במרכז. לא מדובר במילה שלי מול המילה שלו אלא יצירת חזית אחידה מול הילדים גם כאשר אנו חנונו במשבר. לא לבסס מניפולציות של הילדים כלפי מי מההורים. הילדים זקוקים לגבולות בכל גיל ולהורים יש חובה ליצור דרך חינוך אחידה כלפיהם.

גם אם מדובר ביותורים על "אגו" של מי מההורים, טובת הילדים היא העומדת במרכז החינוך.

אכן, בני זוג מתגרשים גם בשל בעיות תקשורת, אך יש חשיבות לתקשורת בעיקר כאשר ההורים גרושים.

גם כשאין תקשורת, ואין דרך משותפת, ואין רצון לחיות יחד ומגיעים להחלטה כי יש להיפרד, קיים הכרח למצוא גורם שלישי, "אם היה לי גורם שלישי היינו יכולים להגיע לתוצאות טובות יותר עבור הילדים".

היום, כל אחד מאיתנו עושה את הטוב ביותר עבור ילדיו, אך הדרכים שלנו שונות